

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v hlavním líčení konaném dne 21. června 2019 v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Martina Kantora a přísedících Evy Dvořákové a Václava Boška

takto:

Obžalovaný

■■■■

nar. ■■■■ v ■■■■ trvale bytem ■■■■, ■■■■, aktuálně bytem ■■■■
■■■■, občan České republiky,

se podle § 226 písm. a) trestního řádu

zprošťuje obžaloby

státního zástupce Krajského státního zastupitelství v Plzni ze dne 9. 1. 2019 sp. zn. 1 KZV 38/2018 pro skutek spočívající v tom, že dne 8. 8. 2017 kolem 21.00 hodin na ubytovně v ■■■■ ulice ■■■■ ■■■■ kde byl na návštěvě společně se svojí družkou ■■■■ nar. ■■■■, u její sestry ■■■■ ■■■■ nar. ■■■■, poté, co jej ■■■■ ■■■■ požádala, aby jí pohlídal syna nezletilého ■■■■ ■■■■ nar. ■■■■ a s tímto zůstal po jejím odchodu sám, v úmyslu se sexuálně uspokojit si posadil nezletilého ■■■■ ■■■■ na klín zády k sobě, rozepl mu oblečení, sundal mu plenu a následně mu rukou hladil penis, kdy po několika minutách byl vyrušen ■■■■ ■■■■

Shodu s prvopisem potvrzuje Pavla Kučerová

svého jednání zanechal a utekl, přičemž vzhledem k vzrůstu, vzhledu a vývojovému stadiu nezletilého [REDAKCE] [REDAKCE] bezpečně věděl, že se jedná o osobu mladší patnácti let, která není schopna se jeho jednání jakkoli bránit,

čímž měl spáchat

zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 3 písm. a) trestního zákoníku,

neboť nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro nějž je obžalovaný stíhán.

Odůvodnění:

1. Státní zástupce Krajského státního zastupitelství v Plzni podal dne 11. 1. 2019 u zdejšího soudu obžalobu na [REDAKCE] [REDAKCE] pro zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 3 písm. a) trestního zákoníku, jehož se měl dopustit skutkem popsáním ve výrokové části tohoto rozsudku.
2. Soud v průběhu hlavního líčení provedl veškeré důkazy, které podle jeho názoru mohly reálně přispět k objasnění věci. Na jejich základě dospěl k závěru, že nelze mít za spolehlivé a bezpečně prokázané (třebaže na straně druhé to provedeným dokazováním nebylo ani vyloučeno), že se vůbec stal skutek obsažený v obžalobě a tvořící předmět trestního řízení v dané věci.
3. Soud nejprve popíše některé okolnosti související se stíhaným skutkem, jež jsou na podkladě provedeného dokazování nesporné, tedy ve vztahu k nimž provedené důkazy vyznívaly shodně a nebylo mezi nimi podstatnějších rozporů. Učiní tak proto, aby tyto okolnosti opakovaně neuváděl v rámci popisu jednotlivých důkazů.
4. Takto je nepochybné, že obžalovaný [REDAKCE] [REDAKCE] již delší dobu žije v partnerském vztahu s [REDAKCE] [REDAKCE] jejíž sestrou je [REDAKCE] [REDAKCE]. Posledně jmenovaná má z dřívějšího vztahu (s [REDAKCE] [REDAKCE] nezletilého syna [REDAKCE] [REDAKCE] narozeného [REDAKCE] [REDAKCE], a nyní žije s druhem [REDAKCE] [REDAKCE] z jejich vztahu se dne [REDAKCE] narodila dcera [REDAKCE] [REDAKCE]. Strýcem [REDAKCE] [REDAKCE] a [REDAKCE] [REDAKCE] je [REDAKCE] [REDAKCE] jenž se svou manželkou [REDAKCE] [REDAKCE] dlouhodobě žije na ubytovně umístěné na adrese [REDAKCE] [REDAKCE]. Na právě uvedené ubytovně po určitou dobu žili také [REDAKCE] [REDAKCE] její syn [REDAKCE] [REDAKCE] a druh [REDAKCE] [REDAKCE] obývali zde tentýž pokoj, který užívají [REDAKCE] a [REDAKCE] [REDAKCE] a spali v kuchyni ubytovny. Neznámého dne v průběhu této doby všechny jmenované na opakovaně zmíněné ubytovně navštívili obžalovaný a jeho družka [REDAKCE] [REDAKCE]. Veškeré dosud uvedené skutkové okolnosti jasně vyplynuly z výpovědi obžalovaného i svědeckých výpovědí [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] a [REDAKCE] [REDAKCE]. Tytéž důkazy ve vzájemné shodě a také ve spojení s lékařskými zprávami (č. l. 99-101) rovněž dokládají, že nezletilý [REDAKCE] [REDAKCE] je zdravotně postižený, trpí mentální retardací a poruchami chování.
5. Poněvadž podle žalobního návrhu při výše zmíněné návštěvě obžalovaného a jeho družky na předmětné ubytovně došlo ke spáchání stíhaného skutku, soud v dalších pasážích odůvodnění rozsudku přiblíží obsah zejména těch částí výpovědi obžalovaného a shora jmenovaných svědků, které se váží k této návštěvě.
6. Obžalovaný [REDAKCE] [REDAKCE] jenž v přípravném řízení využil svého práva a k věci nevypovídal (č. l. 12-16), při výslechu uskutečněném v hlavním líčení (č. l. 183-185) zaujal kategoricky popěrné stanovisko ke stíhanému skutku. Vypověděl, že k oné návštěvě na ubytovně došlo dne 26. 6. 2016 v souvislosti s narozeninami jeho družky [REDAKCE] [REDAKCE]. Během návštěvy se všichni

zdržovali a debatovali převážně v pokoji [redacted] a [redacted] alkohol se zde nepil. [redacted] [redacted] pak v pokoji před ostatními přebalovala syna [redacted] způsobem, který se obžalovanému nezamlouval, na což jmenovanou upozornil, ta jej odbyla se slovy „proč se do toho sere“. Poté [redacted] [redacted] a [redacted] [redacted] odešly do kuchyně, v pokoji zůstal on (obžalovaný), nezletilý [redacted] který zde usnul, a nejméně ještě [redacted] [redacted] která poté také odešla. Po chvíli se vrátila do pokoje buď [redacted] [redacted] či [redacted] [redacted] a obžalovaný odešel za svou družkou a [redacted] [redacted] do kuchyně, pak přišel i [redacted] [redacted]. Následně šli obžalovaný, [redacted] [redacted] [redacted] [redacted] a [redacted] [redacted] koupit do restaurace cigarety, po návratu se všichni zdržovali již jen v kuchyni, kde také přespali, obžalovaný a jeho družka druhého dne časně ráno odjeli vlakem domů. Od chvíle, kdy v ubytovně odešel z pokoje do kuchyně, obžalovaný podle svého vyjádření nezletilého [redacted] již neviděl, nezletilý zůstal v pokoji s [redacted] a [redacted] [redacted] kde s nimi také přespal. V průběhu předmětné návštěvy neměl nezletilého vůbec na rukou ani s ním nepřišel do jiného bližšího fyzického kontaktu, maximálně jej přidržel, když se k němu připlazil. V této spojitosti obžalovaný zdůrazňoval, že malému dítěti by neublížil. Zhruba po týdnu s družkou opět přijeli na danou ubytovnu z důvodu zapomenutého telefonu, tehdy se zde dostal do hádky s [redacted] [redacted] a [redacted] [redacted] kvůli cigaretám, po oné předchozí návštěvě totiž zjistil, že mu v krabičce chybí polovina cigaret, a na tuto okolnost se dotazoval [redacted] [redacted]. V následné době ještě došlo ke sporům mezi ním a jeho družkou na jedné straně a [redacted] [redacted] a [redacted] [redacted] na straně druhé, příčinou těchto sporů bylo nepravdivé tvrzení [redacted] [redacted] že [redacted] [redacted] před ní zatajila peníze údajně pocházející z dědictví po jejích otci, v této souvislosti [redacted] [redacted] telefonicky vyhrožoval jemu (obžalovanému) i jeho družce ([redacted] [redacted]). Jde-li o vztah obžalovaného a jeho družky k [redacted] a [redacted] [redacted] ten podle obžalovaného také není příliš dobrý, neboť jmenovaní jeho družku v roce [redacted], kdy byla těhotná, proti její vůli přiměli k potratu.

7. Stěžejním usvědčujícím důkazem, o který se v dané věci opírala obžaloba, byla svědecká výpověď [redacted] [redacted] (č. l. 22-26, 185-187). Jmenovaná se v přípravném řízení a hlavním líčení poněkud rozdílně vyjádřila k otázce, kdy došlo k inkriminované návštěvě obžalovaného a jeho družky na předmětné ubytovně, při první z uvedených výpovědí uváděla, že se uskutečnila pět až šest měsíců před jejím výsledkem (ten proběhl dne 29. 11. 2018, k návštěvě by tak mělo dojít na jaře 2018), v hlavním líčení naproti tomu uváděla, že k návštěvě došlo v době, kdy byla v těhotenském stavu s dcerou [redacted] (ta se narodila, jak plyne nejen z výpovědi svědkyně, ale zejména z jejího občanského průkazu, dne [redacted], návštěva by tak měla proběhnout někdy od léta či podzimu 2016 do jara 2017). K samotnému průběhu dané návštěvy svědkyně konstatovala, že její syn (nezletilý [redacted] se počůral, proto jej přebalila, přičemž její strýc ([redacted] [redacted] jí později sdělil, že si všiml, že obžalovaný to pozoroval. Po přebalení měl její syn na sobě jen malé body, krátké ponožky a bačkory. Poté svědkyně se svým druhem odešli do kuchyně, aby zde připravili prostor na spaní, její sestra a obžalovaný stáli na chodbě ubytovny. Protože svědkyni došly cigarety, poprosila svou sestru ([redacted] [redacted] aby s ní zašla pro cigarety, obě je pak odešly koupit. Při odchodu chtěla, aby syna pohlídal její druh, ten s tím souhlasil, současně jí ale říkal, že se jde koupat, v této chvíli její druh stál ve dveřích mezi kuchyní a chodbou. V kuchyni na rozestlané posteli tak zůstal s jejím synem pouze obžalovaný. Strýc svědkyně se svou manželkou byli ve svém pokoji. Když se svědkyně zhruba po deseti minutách vrátila, otevřela dveře do kuchyně a spatřila obžalovaného sedět na sedačce pravým bokem k ní, její syn seděl zády na něm, měl rozepnuté body, plena byla hozena na zemi u skříně, přičemž obžalovaný svou pravou rukou hladil synovi „pindíka“ a měl „vykulené oči“. Svědkyně začala na obžalovaného křičet a nadávat mu, poté přišel její druh [redacted] [redacted] a chtěl jej zbít, svědkyně mu to rozmlouvala. Obžalovaný vstal a vyběhl ven z ubytovny, kalhoty i další části ošacení měl zapnuté. Zda měl erekci, svědkyně neví. Svědkyně také začala nadávat své sestře, s kým je a s kým žije, sestra pouze koukala a „smála se jí do držky“, poté odešla za obžalovaným, od té doby je již neviděla, nebyla s nimi ani v telefonním kontaktu. Její setra při výše zmíněném příchodu do

kuchyně stála za ní, proto asi do místnosti neviděla, o tom, co sama v kuchyni spatřila, svědkyně řekla své sestře, druhovi i strýci. Svědkyně také uvedla, že o obžalovaném věděla, že se léčil, v minulosti také zaznamenala, že „koukal po holkách, co chodí do školy, po prvňáčkách, druhačkách“, její sestra mu tehdy nadávala, že je „magor“, svědkyně mu přesto věřila. Se svou sestrou má od smrti jejich otce špatný vztah, sestra ji „udávala na sociálce, že se nestará o děti, fetuje a chlastá“, což ale podle svědkyně není pravda. Projednávaný skutek svědkyně podle svého vyjádření oznámila policii s určitým časovým odstupem, asi po týdně, a to proto, že se obžalovaného bála.

8. Je tedy zřejmé, že svědecká výpověď [REDAKCE] [REDAKCE] je důkazem, který svým obsahem přímo a původně usvědčuje obžalovaného ze stíhaného jednání.
9. Druh jmenované [REDAKCE] [REDAKCE] jako svědek vypověděl (č. l. 18-21, 187-188), že si již nevybavuje, kdy se uskutečnila předmětná návštěva obžalovaného a [REDAKCE] [REDAKCE] na ubytovně, nicméně v té době jeho dcera [REDAKCE] (narozena [REDAKCE]) ještě nebyla na světě, jeho družka [REDAKCE] [REDAKCE] s ní tehdy patrně byla krátce těhotná. V rámci dané návštěvy nejprve všichni byli a povídali si v pokoji [REDAKCE] a [REDAKCE] [REDAKCE]. Zde se nezletilý [REDAKCE] v jednu chvíli pokakal, proto jej jeho družka a [REDAKCE] [REDAKCE] přebalovaly, přičemž svědek si všiml, že obžalovaný se na nezletilého kouká „jako mlsný kocour“ a sahá si mezi nohy. Na [REDAKCE] [REDAKCE] pak bylo zřejmé, že je již unavený, proto svědek, obžalovaný, [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] i nezletilý [REDAKCE] [REDAKCE] odešli do kuchyně. Zde se dívali na televizi a povídali si, na chvíli za nimi přišla i [REDAKCE] [REDAKCE] která se ale po chvíli vrátila do svého pokoje. Svědek se pak večer šel sprchovat, v této době měl nezletilý na sobě body, tepláky, dlouhé punčochy a plenu. Po chvíli za ním do sprchy přišla jeho družka a oznámila, že jdou s [REDAKCE] [REDAKCE] koupit cigarety, svědek se v této souvislosti domníval, že [REDAKCE] dala k [REDAKCE]. Když se pak ve sprše utíral, zaslechl svou družku, jak křičí a sprostě nadává, slyšel, jak říká: „Zmrde, co jsi mu to udělal, kde má oblečení, proč jsi mu to dělal“. Svědek proto vyběhl ze sprchy a viděl, jak obžalovaný strčil do svědkovy družky, proběhl kolem ní a opustil ubytovnu, svědek také zaznamenal, že obžalovaný měl v této době rozepnuté kalhoty. Družka držela v náručí nezletilého [REDAKCE] který měl na sobě rozepnuté body a mezi nohama to měl červené. Jeho družka začala nadávat své sestře ([REDAKCE] [REDAKCE] proč to obžalovanému dovolila, že říkala, že už je vyléčený. [REDAKCE] [REDAKCE] obžalovaného hájila, uváděla, že takové věci nedělá, že nezletilého nezneužil. Poté svědkovi jeho družka popsala, že když přišla do místnosti, kde byli jen obžalovaný a nezletilý [REDAKCE] tak spatřila, jak obžalovaný má jmenovaného nezletilého na klíně zády k sobě a sahá mu mezi nohy, proto začala křičet a nadávat. Obžalovaný se toho večera na ubytovnu již nevrátil, svědek v této spojitosti poznamenal, že pokud by obžalovaného chytil, pak „by mu vyprášil kožich“, [REDAKCE] [REDAKCE] po chvíli z ubytovny také odešla. Trestní oznámení ve věci s družkou podali až po delší době, řádově po několika měsících, družka totiž měla strach, že si ji obžalovaný najde a ublíží jí.
10. Právě popsaná svědecká výpověď [REDAKCE] [REDAKCE] tedy zprostředkovaně podporuje svědectví [REDAKCE] [REDAKCE] o tom, že obžalovaný se dopustil stíhaného jednání. Nelze ovšem přehlédnout některé rozpory v obou těchto svědeckých výpovědích. První se vztahuje k otázce, kdy [REDAKCE] [REDAKCE] oznámila [REDAKCE] [REDAKCE] že se svou sestrou z ubytovny odchází koupit cigarety – podle [REDAKCE] [REDAKCE] se tak stalo ještě dříve, než [REDAKCE] [REDAKCE] se odešel z kuchyně sprchovat (v takovém případě by [REDAKCE] [REDAKCE] musel dovodit, že v kuchyni nezletilý [REDAKCE] zůstane jen s obžalovaným), podle [REDAKCE] [REDAKCE] k tomuto oznámení došlo až v době, kdy již byl ve sprše, přičemž se domníval, že [REDAKCE] [REDAKCE] z důvodu svého odchodu pro cigarety nezletilého předala manželům [REDAKCE]. Každý z uvedených svědků se také rozdílně vyjádřil jednak k okolnosti, co měl nezletilý [REDAKCE] na sobě v době, kdy jej naposledy před činem zaznamenal ([REDAKCE] [REDAKCE] tvrdila, že měl pouze body, ponožky a plenu, zatímco podle [REDAKCE] [REDAKCE] měl kromě body a pleny také dlouhé punčochy a tepláky), jednak k otázce, zda

obžalovaný bezprostředně po činu (z něhož podle svědků utíkal) měl rozepnuté kalhoty (podle ■■■■■ ■■■■■ tomu tak bylo, podle ■■■■■ ■■■■■ nikoli).

11. Jako svědkyně byla vyslechnuta také družka obžalovaného ■■■■■ ■■■■■ (č. l. 31-34, 191). Podle její výpovědi (toliko z přípravného řízení, neboť u hlavního líčení svědkyně využila práva nevypovídat) se předmětná návštěva uskutečnila v den jejich třicátých narozenin, tedy ■■■■■. Došlo zde k situaci, že nezletilý ■■■■■ se pokakal a jeho matka ■■■■■ ■■■■■ jej přebalovala, obžalovaný ji v této souvislosti doporučil, aby nezletilého řádně utřela, neboť byl silně znečištěný, ■■■■■ ■■■■■ na to nereagovala, bylo zřejmé, že se urazila. Po celou dobu byli všichni v jednom pokoji, jen občas odtud někdo na chvíli odešel a pak se vrátil. Pro cigarety následně šli ona, obžalovaný, ■■■■■ ■■■■■ i ■■■■■ ■■■■■ nezletilý ■■■■■ zůstal u manželů ■■■■■. V průběhu návštěvy k ničemu neobvyklému nedošlo, ona i obžalovaný na ubytovně přespali do druhého dne, spali v kuchyni na zemi, v téže místnosti na posteli spali ■■■■■ ■■■■■ a ■■■■■ ■■■■■. Nezletilý ■■■■■ spal s manželý ■■■■■ v jejich pokoji. Zhruba po týdně se s obžalovaným opět na dvě až tři hodiny zastavili na ubytovně, svědkyně si totiž ve vlaku zapomněla telefon, který jí průvodčí nechal na nádraží v ■■■■■ při této příležitosti tedy navštívili ubytovnu. Podle svědkyně si obvinění obžalovaného v dané věci vymyslela její sestra ■■■■■ ■■■■■. Mezi ní a sestrou nejsou příliš dobré vztahy z důvodu sporů týkajících se hrobu rodičů, sestra si také vymyslela, že svědkyně měla v dědictví získat nějakou vkladní knížku. O obžalovaném svědkyně ví, že v minulosti byl odsouzen kvůli nějaké dívce, nyní chodí na léčení, jejich sexuální život je normální.
12. Svědectví ■■■■■ ■■■■■ (u níž je třeba mít na zřeteli, že je družkou obžalovaného, tedy není svědkyní nestrannou) tak v zásadě podporuje obhajobu obžalovaného.
13. V procesním postavení svědků byli dále vyslechnuti ■■■■■ ■■■■■ (č. l. 27- 30, 190-191) a ■■■■■ ■■■■■ (č. l. 211-212). Podle výpovědi prvně jmenovaného svědka k inkriminované návštěvě obžalovaného a jeho družky ■■■■■ ■■■■■ na ubytovně došlo někdy v roce 2017, a to v době, kdy ■■■■■ ■■■■■ a ■■■■■ ■■■■■ ještě neměli dceru ■■■■■ (jež se narodila, jak bylo již opakovaně zmíněno, dne ■■■■■). Během této návštěvy všichni seděli v pokoji svědka a jeho manželky, pili kávu a povídali si. Potom došly cigarety, proto je ■■■■■ ■■■■■ a ■■■■■ ■■■■■ šly koupit do restaurace. ■■■■■ ■■■■■ se zase odešel koupat, v pokoji tak zůstali svědek, jeho manželka, obžalovaný a nezletilý ■■■■■. V průběhu návštěvy, a to buď před odchodem sester ■■■■■ pro cigarety anebo po jejich návratu, se nezletilý ■■■■■ počůral, proto jej svědkova manželka a ■■■■■ ■■■■■ přebalovaly, přičemž v době, kdy byl nezletilý nahý, se na něj obžalovaný podíval a pronesl něco ve smyslu, že bude mít přirození po tátovi, po přebalení měl nezletilý ■■■■■ teplákovou soupravičku, dlouhé punčocháče a boty, obžalovaný si jej v této době na chvíli posadil na klín, ale nesvlékal jej (takto se svědek vyjádřil v hlavním líčení, v přípravném řízení uváděl, že k onomu přebalení nezletilého, komentáři obžalovaného k jeho přirození a okolnosti, že obžalovaný nezletilého chvíli choval na klíně, došlo v době, kdy ■■■■■ ■■■■■ a ■■■■■ ■■■■■ odešly pro cigarety, a v pokoji tak byli on, jeho manželka, obžalovaný a nezletilý, navíc svědek doplnil, že v době, kdy obžalovaný nezletilého choval na klíně, jej hladil přes plenu v oblasti rozkroku, na což pak svědkova manželka upozornila ■■■■■ ■■■■■ po jejím návratu, ■■■■■ ■■■■■ na to začala obžalovanému nadávat do úchyláků). ■■■■■ ■■■■■ ■■■■■ ■■■■■ ■■■■■ a obžalovaný poté odešli do kuchyně, aby tam připravili spaní, to bylo již v době, kdy se prvně dvě jmenované vrátily s cigaretami, svědek po nějaké době zaslechl z kuchyně, jak se jmenovaní hádají, někdo obžalovanému nadával. Nezletilý ■■■■■ byl v této době v pokoji u svědka a jeho manželky. Obžalovaný a ■■■■■ ■■■■■ měli ve spojitosti s danou návštěvou na ubytovně přespát, zda tak učinili, svědek neví, druhého dne mu ■■■■■ ■■■■■ tvrdila, že ■■■■■ ■■■■■ zde přespala, k obžalovanému se v tomto směru nevyjadřovala. Nezletilý ■■■■■ spal

danou noc v pokoji se svědkem a jeho manželkou. Z výpovědi svědka také vyplynulo, že jeho vztah k obžalovanému a jeho družce [REDACTED] [REDACTED] není příliš pozitivní.

14. Svědkyně [REDACTED] [REDACTED] vypověděla, že v rámci předmětné návštěvy, ke které došlo v době před narozením dcery [REDACTED] [REDACTED] a [REDACTED] [REDACTED] (čili před [REDACTED]), seděli všichni v pokoji užívaném svědkyní a jejím manželem. Nezletilý [REDACTED] měl mokrou plenu, proto jej svědkyně přebalovala, obžalovaný to pozoroval a poznamenal, že nezletilý bude „mít pindíka po tátovi“. Po přebalení si obžalovaný na chvíli vzal nezletilého na klín, u toho byli všichni ostatní přítomni. Následně obžalovaný, [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] a [REDACTED] [REDACTED] odešli do kuchyně, nezletilý [REDACTED] zůstal u svědkyně v pokoji a nikam již neodešel, tedy ani do kuchyně, v jejím pokoji také přespal. Svědkyně poté zaslechla z kuchyně nějakou hádku, kdo a proč se hádal, ale neví. V průběhu večera také šel někdo koupit cigarety, kdo konkrétně to byl, svědkyně také neví, podle jejího názoru k tomu došlo až po oné hádce v kuchyni. Podle svědkyně v průběhu inkriminovaného dne nedošlo k situaci, že by obžalovaný zůstal s nezletilým [REDACTED] o samotě. Zda obžalovaný a [REDACTED] [REDACTED] tehdy na ubytovně přespali, svědkyni není známo. Svědkyně také popisovala svůj vztah k obžalovanému a jeho družce [REDACTED] [REDACTED] z jejího vyjádření se podává, že tento vztah není pozitivní, a to z toho důvodu, že svědkyně a její manžel v minulosti zajistili [REDACTED] [REDACTED] v době, kdy byla těhotná, z obavy o její zdraví potrat, což jmenovaná i obžalovaný nelibě nesli. Ke svědeckému výslechu při hlavním líčení svědkyni podle její výpovědi přivezl [REDACTED] [REDACTED] (ten se také skutečně nacházel se svědkyní před jednací síní).
15. Z okolností popsaných v předešlých dvou bodech odůvodnění rozsudku tedy vyplývá, že svědci [REDACTED] [REDACTED] a [REDACTED] [REDACTED] měli jisté problémy s určením časového sledu událostí z předmětného dne, nicméně ve vztahu k většině okolností vypovídali shodně či alespoň obdobně. Jejich výpovědi sice nejsou vždy v souladu s obsahem výpovědi obžalovaného a jeho družky [REDACTED] [REDACTED] (kupříkladu obžalovaný uváděl, že se v pokoji ubytovny na určité chvíli ocitl s nezletilým [REDACTED] o samotě, což ale ze svědectví [REDACTED] a [REDACTED] [REDACTED] neplyne, taktéž tvrzení obžalovaného a svědkyně [REDACTED] [REDACTED] o tom, že cigarety šli koupit společně s [REDACTED] [REDACTED] a [REDACTED] [REDACTED] odporuje výpovědi svědka [REDACTED] [REDACTED]. Avšak na straně druhé – a to je ještě podstatnější – svědecké výpovědi [REDACTED] a [REDACTED] [REDACTED] kolidují také se svědectvími [REDACTED] [REDACTED] a [REDACTED] [REDACTED] (tedy s důkazy usvědčující povahy). Z toho, co uváděli svědci [REDACTED] [REDACTED] a [REDACTED] [REDACTED] totiž celkem jasně plyne, že nedošlo a dojít ani nemohlo k takové situaci, při které se obžalovaný podle tvrzení svědků [REDACTED] [REDACTED] a [REDACTED] [REDACTED] měl dopustit stíhaného skutku (tedy k situaci, že obžalovaný se měl ocitnout sám s nezletilým v kuchyni ubytovny v době, kdy [REDACTED] [REDACTED] a [REDACTED] [REDACTED] šly koupit cigarety). Svědci [REDACTED] [REDACTED] a [REDACTED] [REDACTED] přitom nejsou příliš příznivě nakloněni obžalovanému a jeho družce [REDACTED] [REDACTED] (blíže mají spíše k [REDACTED] [REDACTED] a [REDACTED] [REDACTED] dokladem čehož je mimo jiné výše zmíněná skutečnost, že posledně jmenovaný přivezl [REDACTED] [REDACTED] k hlavnímu líčení), tedy neměli žádný rozumný důvod uvádět vědomě nepravdivé či zkreslené okolnosti ve prospěch obžalovaného.
16. Spis Okresního soudu v Kladně spisové značky 5T 114/95 dokládá, že v označené věci byl obžalovaný rozsudkem ze dne 4. 1. 1996 pravomocně uznán vinným mimo jiné pokračujícími trestnými činy pohlavního zneužívání podle § 242 odst. 1 dřívějšího trestního zákona i ohrožování mravní výchovy mládeže podle § 217 odst. 1 písm. b) dřívějšího trestního zákona, jichž se dopustil opakovaným osaháváním dvou tehdy dvanáctiletých dívek na prsou a přirození. Vedle nepodmíněného trestu odnětí svobody mu bylo uloženo ochranné léčení sexuologické v ústavní formě, v roce [REDACTED] byla jeho forma změněna na ambulantní. Toto ochranné léčení obžalovaný podle lékařských zpráv (č. l. 78-81) vykonává v Psychiatrické nemocnici [REDACTED] [REDACTED] na kontroly se dostavuje pravidelně, jeho zdravotní stav není zcela stabilizovaný, potřeba léčení trvá, obžalovaný spolupracuje pouze formálně, pedofilní orientaci odmítá.

17. Vzhledem k charakteru stíhaného jednání i okolnosti zmíněné v předchozím bodě odůvodnění rozsudku byl za účelem zkoumání duševního stavu obžalovaného přibrán znalec z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a sexuologie. Ze závěrů jeho posudku (č. l. 47-68, 192-193) se podává, že obžalovaný trpí a i v době stíhaného jednání trpěl sexuální deviací typu pedofilní a fetišistické poruchy, je rovněž osobností emočně nestabilní a impulzivní. V době, kdy měl spáchat toto jednání, byl schopen rozpoznat jeho protiprávnost, jeho ovládací schopnosti ale byly podstatně sníženy vlivem pedofilního puzení a osobnostní impulzivity. Motivace presumovaného jednání byla sexuální, nikoli afektivní. Obžalovaný je plně schopen chápat smysl trestního řízení i účel a smysl případně uloženého trestu. Sexuologické ochranné léčení je podle znalce nezbytné vzhledem k celoživotní poruše sexuálně motivačního systému obžalovaného a jeho neúplnému náhledu na tuto poruchu. Bude-li obžalovaný souhlasit s léčbou farmaky, může takové léčení probíhat ambulantní formou. Podle znalce také falometrické vyšetření potvrdilo u obžalovaného heterosexuální pedofilii, resp. hebefilii se sexuálně agresivními rysy, což je anomálie, která je předmětem ochranného sexuologického léčení obžalovaného. Pokud jde o reakce obžalovaného v průběhu uvedeného vyšetření, pak nejvyšší kladnou odpověď u něj vyvolávaly dívky ve věku 12 až 13 let, kladnou odezvu (byť méně intenzivní) u něj vyvolaly také dívky ve věku 9 až 11 let, hebefilní scény a sexuální násilí. Naproti tomu reakce obžalovaného na chlapce, a to jak ve věku 9 až 11 let, tak ve věku mladším, byly negativní, tento typ reakcí u něj vyvolávaly také homosexuální scény a mužský genitál.
18. Tolik tedy k obsahu pro věc podstatných důkazů. Po jejich zhodnocení jednotlivě i v jejich souhrnu soud učinil závěr v odůvodnění rozsudku již naznačený, totiž že existuje reálná možnost, že ke spáchání stíhaného trestněprávního skutku obžalovaným došlo (a z tohoto pohledu obžaloba ve věci byla státním zástupcem podána důvodně), takový závěr však nelze učinit zcela jednoznačně a nepochybně.
19. Na tomto místě soud připomíná jedno ze stěžejních pravidel trestního procesu (vyplývající ze zásady presumpce nevinu), totiž pravidlo v pochybnostech ve prospěch obžalovaného (in dubio pro reo), podle něhož zůstane-li po provedení vyčerpávajícího dokazování pochybnost o skutkové otázce významné pro rozhodnutí, kterou nelze rozptýlit dalšími dostupnými důkazy, pak je třeba rozhodnout ve prospěch obžalovaného. S uvedeným pravidlem také úzce souvisí princip, že obžalovaný v trestním řízení není jakkoli povinen prokazovat svou nevinu, ale vina mu musí být orgány činnými v trestním řízení vždy nad veškerou rozumnou pochybnost prokázána. Pokud se tak nestane, nelze jej uznat vinným, a to ani v případě, že by vůči němu přetrvávalo jakkoli silné podezření, že spáchal trestněprávně relevantní skutek, jenž je předmětem trestního řízení.
20. V projednávané věci obžalovaný spáchání stíhaného jednání rezolutně popřel. Jeho obhajobu potvrzuje svou svědeckou výpověď [REDAKCE] [REDAKCE] což samo o sobě až takový význam nemá, neboť jmenovaná jako družka obžalovaného není svědkyní nestrannou. Jediným přímým a původním usvědčujícím důkazem je svědectví [REDAKCE] [REDAKCE] Ta má, jak sama připustila, ke své sestře (družce obžalovaného) a potažmo k obžalovanému nepříliš kladný vztah. Výpověď této svědkyně je sice podporována svědeckou výpovědí jejího druha [REDAKCE] [REDAKCE] ovšem jen zprostředkovaně, navíc jejich výpovědi mezi sebou vykazují některé nesrovnalosti, jež nelze pokládat za nepodstatné (v tomto směru viz argumentace pod bodem 10 odůvodnění rozsudku). Daleko větší význam má ale skutečnost, že svědectví [REDAKCE] [REDAKCE] coby klíčový usvědčující důkaz zásadně koliduje s výpověďmi svědků [REDAKCE] [REDAKCE] a [REDAKCE] [REDAKCE] přičemž tyto dva svědky nelze podezírat z náklonnosti k obžalovanému a tedy ani ze snahy účelově a nepravdivě vypovídat ve prospěch obžalovaného, jak bylo vysvětleno již v bodech 13 až 15 odůvodnění rozsudku, na něž lze v zájmu stručnosti odkázat.

21. Již s ohledem na právě uvedené tak podle názoru soudu vznikají důvodné pochybnosti, že došlo k činu popisovanému svědkyní [REDAKCE] [REDAKCE] tedy k činu, který byl předmětem trestního řízení. Tyto pochybnosti jsou navíc umocňovány dalšími relevantními skutečnostmi.
22. Předně nepůsobí příliš přesvědčivě vyjádření jmenované svědkyně, že vědomě ponechala na delší dobu svého syna (nezletilého [REDAKCE] [REDAKCE] o samotě s obžalovaným v situaci, kdy si byla vědoma, jak sama připustila, že obžalovaný je pedofilně zaměřen a v této spojitosti se léčil, a to navíc krátce poté, co podle svého vyjádření zaznamenala, že obžalovaný se zaujetím sledoval obnažené tělo nezletilého v době, kdy jej přebalovala. Velmi zarážejícím až nepochopitelným je také časový odstup mezi dobou, kdy mělo dojít ke stíhanému skutku, a podáním trestního oznámení svědkyní [REDAKCE] [REDAKCE]. Přesný den, kdy došlo k inkriminované návštěvě obžalovaného a jeho družky na ubytovně specifikované v obžalobě (a kdy se tak obžalovaný tohoto skutku měl dopustit), se sice zjistit nepodařilo, nicméně z výpovědí všech ve věci vyslechnutých osob - vyjma [REDAKCE] [REDAKCE] - se podává, že návštěva proběhla před koncem dubna [REDAKCE] (kdy se narodila dcera [REDAKCE] [REDAKCE] a [REDAKCE] [REDAKCE]. Trestní oznámení však bylo podáno, jak plyne ze spisu, až dne 26. 9. 2017, tedy s odstupem nejméně pěti měsíců (a odstupem dvou měsíců by byl dán, i pokud by se vycházelo z výpovědí [REDAKCE] [REDAKCE] neboť podle ní zmíněná návštěva proběhla dne 26. 6. 2017). Není přitom zřejmé, že by svědkyni [REDAKCE] [REDAKCE] v podání trestního oznámení (ohledně jednání, jež mělo naplňovat znaky dosti závažného trestného činu a jež mělo být spácháno vůči jejímu dítěti) cokoli objektivně bránilo. Její vysvětlení (stejně jako vysvětlení svědka [REDAKCE] [REDAKCE] že se obžalovaného obávala, jen stěží ob stojí již z toho důvodu, že podle toho, co sama uváděla (a také to tvrdil svědek [REDAKCE] [REDAKCE] právě ona bezprostředně poté, co měla zaregistrovat stíhané jednání, na obžalovaného verbálně útočila (zatímco obžalovaný z místa prchal), její druh (svědek [REDAKCE] [REDAKCE] měl mít dokonce tendenci obžalovaného konfrontovat fyzicky. Konečně jde-li o sexuální zaměření obžalovaného, ten podle znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a sexuologie, sice trpí sexuální deviací, jež má ovšem podobu heterosexuální hebefilie (tedy přitahují jej dívky ve věku krátce před pubertou). Je přitom jistě podstatný rozdíl mezi dívkou ve věku kolem dvanácti až třinácti let a chlapcem ve věku dvou až tří let. Ostatně ve vztahu k chlapcům nižšího věku obžalovaný při falometrickém vyšetření podle znalce vykazoval přímo negativní reakce.
23. Při zvážení všech shora rozebraných argumentů a respektování zásady in dubio pro reo tak soud nemůže učinit závěr, že provedené dokazování spolehlivě a bez pochybností dokládá spáchání skutku, který byl obžalovanému kladen žalobním návrhem za vinu. Nelze přitom reálně předpokládat možnost opatření a provedení takových dalších důkazů, které by – ať již samy o sobě či ve spojení s důkazy stávajícími – mohly pochybnosti o vině obžalovaného rozptýlit. Ostatně žádná ze stran doplnění dokazování ani nenavrhovala. Za této procesní situace soud postupoval podle § 226 písm. a) trestního řádu a obžalovaného zprostil podané obžaloby.
24. Nárok na náhradu škody, náhradu nemajetkové újmy či vydání bezdůvodného obohacení ve věci nikým uplatněn nebyl, proto soud o této otázce v rozsudku nerozhodoval.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do 8 dnů od doručení jeho opisu ke Krajskému soudu v Plzni. O tomto odvolání bude rozhodovat Vrchní soud ČR v Praze. Státní zástupce může odvoláním napadnout rozsudek pro nesprávnost kteréhokoli výroku, a to i v neprospěch obžalovaného, poškozený může podat odvolání toliko v případě, že uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení, a to pro nesprávnost výroku o náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo o vydání bezdůvodného

obohacení, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci nebo zabránění části majetku. Obžalovaný má právo podat odvolání pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká. Všechny shora uvedené oprávněné osoby mohou napadnout rozsudek také proto, že výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel, partner a druh. Státní zástupce může ve prospěch obžalovaného podat odvolání i proti jeho vůli, stejně tak proti vůli obžalovaného, jenž je omezen ve svéprávnosti, může za něho v jeho prospěch podat odvolání též jeho opatrovník a jeho obhájce.

Ve prospěch mladistvého obžalovaného může i proti jeho vůli podat odvolání i orgán pověřený péčí o mládež, kterému lhůta k podání oprávněného prostředku běží samostatně.

Odvolání musí být ve lhůtě shora uvedené nebo v další lhůtě 5 dnů k tomu stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocih je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Poškozený, kterému byl přiznán nárok na náhradu škody, může žádat, aby byl vyrozuměn o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění odsouzeného z trestu odnětí svobody. Žádost se podává u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň dne 21. 6. 2019

Mgr. Martin Kantor, v.r.

předseda senátu